

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Γ ΤΑΞΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2011

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για 20.000 σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Έχασα το λάδι και τον κόπο». Επιτέλους το κοράκι έμαθε τον χαιρετισμό και ο παπουτσή, επιθυμώντας τα χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα.

Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μην βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος που να μην το ομολογήσει.

B1α.

corvos
sutoribus
ave / avi
salutationum
pecunia

β. eius
quorundam
ea
istud
nemini
quae

Υ.

Συγκριτικός

plus

diutius

stultiozem

cupidior

Υπερθετικός

plurimum

diutissime

stultissimum

cupidissimus

2α. intererit

emptu

docebunt

responsuri –ae – a sitis

solitus –a –um sis

discito

visum iri

intendissent

2β. fateatur

fateretur

fassurus sit

fassus sit

fassus esset

2γ. affertis

allaturi –ae –a sitis

afferte

3α.

emere: Υποκείμενο τελικό απαρέμφατο στο απρόσωπο ρήμα interfuit.

milibus: αφαιρετική της αξίας στο emit.

frustra: επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου στο impendebat.

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο τρόπου στο sutor.

esse factam: αντικείμενο ειδικό απαρέμφατο στο ρήμα videat.

improbum: κατηγορούμενο στο υποκείμενο neminem.

pecuniae: γενική αντικειμενική στο cupidus.

β. Is *a sutore* (ποιητικό αίτιο), cupido pecuniae Caesari allatus est.

γ. Sutor dicere solebat oleum et operam se perdidisse.

4α. Υπόθεση: Si iste in Manliana castra pervenerit (υποτ. Πρκ.)

Απόδοση: neminem tam stultum fore

neminem tam improbum (fore)

} ειδικό απαρέμφοτο

Εξαρτημένος υποθετικός λόγος

1^ο είδος: Ανοικτή υπόθεση στο μέλλον.

Υ: si iste in Manliana castra pervenerit (οριστική Συντελεσμένου Μέλλοντα)

A: nemo tam stultus erit

nemo tam improbus (erit)

} Οριστική Μέλλοντα

β. Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στα Λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου Ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (intellego) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων. Συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα. Χρησιμεύει ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος.

γ. Ave / avi non respondente, sutor dicere solebat.